

Forhold har været underkastet hyppige Berlinger, optræder han med sine store Betænkelseheder: her er det et Indgreb i de bestaaende Forhold, her er det en Kuldkasten af de moraliske Rettigheder, som ere nedærvede, og som det er Statens Pligt at beskytte, her maae vi holde tilbage, her ville vi styrte bestaaende vigtige Interesser. Det er dette, som forekommer mig at være noget overraskende, og jeg haaber, at den ærede Rigsdagsmand vil være istand til, ikke ved sine almindelige Bemærkninger, men ved en gjennemgaaende Kritik af de opstillede Beregninger at vise, hvorledes hans Anskuelse maatte være den grundede. Jeg skal, med Hensyn til dette Endringsforslag, kun yderligere tilføie Et. Jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand vil fremhæve, at vore Fabrikker befinde sig i en Barndoms-Tilstand, og at en Overgangsperiode ialtfald er aldeles nødvendig; men jeg vil minde den ærede Rigsdagsmand om, at netop de Fabrikker, hvorom der her er Tale, have gjennemgaaet denne Barndoms-Tilstand, idet Tolden er bleven nedsat, Indførselsforbud hævet og en Told indført, som vel meget vanskeliggjorde Indførslen af fremmed Suffer, men dog ikke umuliggjorde den. Netop fra det Tidspunkt, da vore Fabrikker sølte Nødvendigheden af at indføre de Forbedringer, som andetsteds bestode, og virkelig ogsaa indførte dem, troer jeg, at den Crisis, som for deres Vedkommende kunde befrygtes, væsentlig vil være overstaaet. Var det ikke Tilfældet, vilde jeg ogsaa for mit Vedkommende have Betænkelseheder ved at gaae ned til den Sats, som er foreslaaet. Efter alle de Meddelelser, vi have været istand til at erholde, ere vore Fabrikker i en fortrinlig Gang, og jeg troer saaledes, at de vilde kunne concurrere med Fabrikker i Udlandet, der have de samme Vanskeligheder og de samme Besværligheder at virke under, og som desuden for deres Suffer vilde have at erlægge en Told, som vel ikke er en høj Beskyttelsestold, men som dog endnu er en Beskyttelse.

Idet jeg skal afvente de yderligere Bemærkninger, som maatte fremkomme om de øvrige Forslag, skal jeg for Diebliffet ikke udtale mig videre.

Tscherning: Det ærede Medlem, som nys satte sig, har for sin Bequemmelighed ladet mig sige forskellige Ting, som det ikke er min Hensigt at sige. Jeg vilde ønske, at han havde ventet paa mine Udtalelser (Hør!), forinden han lagde mig Ordene i Munden, og, om han end i alle andre Henseender har gjort det saa godt, som han kunde, saa har han ikke gjort det godt i det, der egentlig skulde begrunde hans egen Paastand. Det ærede Medlem har søgt at fremhæve, at der var en Modstrid mellem mit Ønske om at see denne Lov gjennemført og mine Bestræbelser for, at ingen voldsomme Rystelser i pecuniaire Forhold, selv om det kun var for saa Mænd, derved skulde indtræde (A. Hage: Na!). Ja, det ærede Medlem siger „Na“; men han er i den Henseende ingen Rystelse underkastet (Hør!), og Ingen føler Skoens Tryk uden den, som har den paa (A. Hage: Jo, jeg gjør!). En sliq Modstrid er der slet ikke, og i ethvert Tilfælde er den ikke ny for de ærede Medlemmer af Udvalget; thi allerede ved første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at vi under saadanne Forhold skyldte at gaae den Vej, vi hidtil havde gaaet, og, det beder jeg vel at lægge Mærke til, for hvilken jeg under alle Forhold har været Forsægter, den nemlig, ikke pludselig at komme fra det, der er, til det, som skal komme, men gjennemgaae passende Stadier. Den ærede Ordfører har, som det forekommer mig, villet vække en Idee om Noget, som jeg aldrig har tænkt paa; jeg har ikke gjort et eneste Skridt i den Retning, som han taler om. Enhver af de Herrer vil kunne see, at det ikke forholder sig saaledes, idet Tallene vise, at den nuværende Beskyttelse er over 1 Rbd. højere pr. 100 Rbd. end den, jeg foreslaaer. Jeg foreslaaer en Nedsættelse, som ligger midt imellem det, der nu bestaaer, og det laveste af de fremsatte Forslag — ikke det, Regjeringen har fremsat, men det, som Udvalgets Fleertal søger at skyde ind. Vi maae vel lægge Mærke til, at den ærede Ordfører, som hører til Udvalgets Fleertal, her ikke er bleven staaende ved Loven, som den forelaae, og saaledes som Regjeringen havde begjært den, for i den Retning at staffe Rettelsen, — Rettelsen til det, han ikke vil, Rettelsen til at føre en